

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7T/114/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010560
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2013:6812010560.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému W. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku

Obžalovaného: W. P., nar. XX.XX.XXXX P. W.,
toho času bytom W., V. Č.. X/XX,

o s l o b o d z u j e

s p o d o b ť a l o b y pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť

t a k , ž e

v období od 01. júla 2011 do 31. marca 2012 v Hrlíci, Revúcej a inde si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom I. I. P., nar. XX.XX.XXXX, W. J. P., nar. XX.XX.XXXX a Á. Á. P., nar. XX.XX.XXXX, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine, ako aj z rozsudku Okresného súdu W. sp. zn. 10C 113/2007 zo dňa 01.08.2007 tak, že bol povinný prispievať na výživu svojich maloletých detí celkovou sumou vo výške 298,75 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky U. P., trvale bytom V. Č.. XX, prechodne bytom G., D.. Y. Č.. X, ktorej boli maloleté deti uvedeným rozsudkom zverené do výchovy, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si pravidelne a v plnej výške neplnil, napriek tomu, že v uvedenom období vykonával živnostenskú činnosť, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke, týmto konaním mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1 526,53 €, pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na súd obžalobu na obvineného W. P. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd vykonal dňa 11.12.2013 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa neospravedlnil, pričom bol na tento termín hlavného pojednávania riadne a včas predvolaný. Súd takto rozhodol aj z dôvodu, že obžalovaný sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil

už na predchádzajúce hlavné pojednávania, a to konkrétne na termíny hlavného pojednávania dňa 04.02.2013, 03.07.2013 a 11.09.2013.

Vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného sa súd oboznámil s výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, kedy uviedol, že platil pravidelne výživné aj od júla 2011 na účet dcéry I. I. a neskôr na účet sestry poškodenej L. I.. Okrem toho mal dať poškodenej v auguste 2011 sumu vo výške 1.000,- eur a poslal deťom asi 3 balíky.

Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkyne poškodenej U. P., ktorá uviedla, že ku dňu konania hlavného pojednávania, teda 11.12.2013, jej obžalovaný na výživnom nedlhuje žiadne peniaze, pretože dlžné výživné splatil v niekoľkých splátkach.

Na otázku prokurátora, či dieťa trpelo počas doby neplatenia výživného núdzou a zanechalo to trvalé následky na dieťati, poškodená uviedla, že deti trpeli núdzou, ale nezanechalo to na nich žiadne trvalé následky.

Svedkyňa I. I. P. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že je dcéra obžalovaného a poškodenej, pričom počas návštev obžalovaného u nich doma nevidela, ako obžalovaný dáva poškodenej peniaze. Obžalovaný jej, ako dcére priniesol notebook.

Svedkyňa H. K. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že vie o tom, že obžalovaný dal v roku 2011 poškodenej spolu sumu 1.500,- eur na výživnom.

Svedok T. I. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že ako švagor poškodenej si nemyslí, že obžalovaný mohol dať v roku 2011 poškodenej sumu 1.000,- eur alebo 500,- eur, lebo sám poškodený mu v tom období hovoril, že nemá ani dostatok peňazí na cestu do Revúcej.

Svedkyňa L. I. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že ako sestra poškodenej nebola pri sťahovaní svojej sestry od obžalovaného svedkom toho, ako obžalovaný dal nejaké peniaze poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C 113/2007 súd zistil, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo právoplatne rozvedené dňa 10.08.2007 a obžalovaný bol od zaviazaný na platenie výživného na deti I. I., W. J. H. Á. Á. P. výživné vo výške 3.500,- Sk, resp. 3.000,- Sk, resp. 2.500,- Sk mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 7P 237/2011 súd zistil, že obžalovaný bol od 10.04.2012 zaviazaný na platenie výživného na deti I. I., W. J. H. Á. Á. P. v minimálnej výške.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny súd zistil, že obžalovaný nebol v rokoch 2011 a 2012 vedený ako nezamestnaný a nepoberal ani žiadnu dávku. Poškodenej v rokoch 2011 a 2012 neboli vyplácané žiadne dávky, nakoľko mala súdom priznané vysoké výživné od jej bývalého manžela na jej 3 maloleté deti.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že obžalovaný je vedený ako živnostenský subjekt od roku 2007.

Z potvrdenia Rusticana ZV, s.r.o. zo dňa 15.08.2012 súd zistil, že obžalovaný v ich firme pracoval na mandátnu zmluvu ako živnostník a 11.04.2012 mu bola vyplatená faktúra vo výške 928,20 eur za vykonanú prácu kuchára.

Z poštových poukazov, ktoré na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.12.2013 predložil obhajca obžalovaného, súd zistil, že obžalovaný splatil v niekoľkých splátkach dlžné výživné ku dňu konania hlavného pojednávania a platí aj bežné výživné.

Zo správy Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra súd zistil, že obžalovaný bol priestupkovo riešený v oblasti cestnej dopravy.

Z odpisu registra trestov súdu zistil, že obžalovaný bol jedenkrát súdne trestaný podmieneným trestom odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou 2 roky, teda do 05.03.2012, a to rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 10/2010, právoplatný dňa 05.03.2010.

V súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v predmetnom období uvedenom v obžalobe vznikol obžalovanému na výživnom voči poškodenej dlh uvedený v obžalobe. Obžalovaný v tom období bol živnostníkom, teda mal mať príjem, z ktorého mohol platiť výživné. Ak jeho príjem ako živnostníka nedosahoval takú výšku, aby mohol platiť výživné určené súdom na celkovú sumu 9.000,- Sk mesačne na všetky 3 deti spoločne, mohol požiadať súd o zníženie výživného už skôr, resp. mohol odovzdať živnosť.

Tvrdenie obžalovaného, že v mesiaci august zaplatil poškodenej v hotovosti sumu 1.000,- eur nebola iným dôkazom podporená, preto ju súd nepovažuje za preukázanú. Naopak výpovede poškodenej a svedkov T. H. L. I. svedčia o tom, že žiadne peniaze obžalovaný nedal poškodenej v hotovosti. Ak aj obžalovaný poslal deťom balíky s vecnými darmi, tieto sa nedajú považovať za platenie výživného v zmysle zákona o rodine.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu,

Poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2013 potvrdila to, čo preukazovali poštové poukazy predložené obhajcom obžalovaného, a to že obžalovaný v niekoľkých splátkach splatil dlžné výživné, a to v celej výške uvedenej v obžalobe. Táto skutočnosť bola prvým predpokladom toho, aby mohol súd v rámci konania obžalovaného aplikovať inštitút účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Ďalší predpoklad na uplatnenie tohto zákonného ustanovenia mal súd za preukázanú výpoveďou poškodenej, ktorá potvrdila, že konania obžalovaného nemalo na jej maloleté deti trvalo nepriaznivé následky.

Vzhľadom k tomu, že boli splnené zákonné ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, súd postupoval v zmysle § 285 písm. f/ Trestného poriadku a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.